

Прес конференција високог представника на платоу испред зграде државних институција у Сарајеву

петак, 16. јуна 2006. године у 12. 30 часова

Добар дан и хвала вам што сте дошли, иако је одржавање ове конференције најављено прије само неколико сати.

Желио бих коментарисати рад институције пред којом се налазимо и нагласити како је ова институција важна за демократију и будућност ове земље, те како она може и треба да ради у интересу свих грађана Босне и Херцеговине и свих конститутивних народа.

Свима вам је добро познато да је од одржавања задње сједнице Парламента прошло више од три седмице.

Оваква ситуација је узрокована бојкотом посланика једног конститутивног народа. Заправо задња редовна сједница Парламента је била она на којој сам се ја обратио посланицима, 24. маја 2006. године.

То је неприхватљиво за мене као високог представника и као бившег парламентарца.

Али, најважније је да је то такође неприхватљиво за грађане и народе Босне и Херцеговине.

У демократији, Парламент је највише законодавно тијело. Уколико Парламент престане са радом, демократија престаје да функционише.

Грађани Босне и Херцеговине су гласали за своје представнике,

пружајући им своје повјерење. Парламентарци никада, понављам никада не би требали одузети грађанима њихово демократско право на политичку заступљеност.

Дејтонски Устав садржи механизме којима се штите права свих народа Босне и Херцеговине. Они обухватају и право вета на законе за које се сматра да угрожавају витални интерес Бошњака, Хрвата или Срба.

Међутим, вето се може користити само на основу аргумента у сваком појединачном случају. Вето се не може користити како би се спријечило одржавање сједница Парламента. Вето се не може користити како би се опструисала демократија. Вето се не може користити да би се блокирао дијалог.

Кориштење вета на тај начин угрожава виталне интересе не једног, него свих конститутивних народа Босне и Херцеговине. То је против интереса свих грађана ове земље.

Јуче сам се састао с предсједавајућим Парламента, господином Мартином Рагужем и са његова два замјеника, господином Шефиком Џаферовићем и господином Николом Шпирићем, и они су се сагласили да у понедјељак наставе сједницу Парламента, а да наредна сједница буде заказана за уторак.

Ово је корак у правом смјеру. Међутим, овим се не рјешава питање посланика који блокирају рад институције пред којом се данас налазимо, ни питање угрожавања њене репутације, и као што сам рекао у свом обраћању Парламенту – претварање ове институције у «инат кућу».

Овај Парламент треба да усвоји низ закона: Закон о високом образовању, Закон о облигацијама, Закон о супервизији банака, Закон о лијековима, као и законе у другим кључним областима које такође треба усвојити. Ови закони имају суштински значај за добробит свих грађана ове земље, без обзира на њихову етничку припадност.

Чини се да неки сматрају да бих ја требало да искористим своја

Бонска овлаштења како бих наметнуо ове законе и казнио или смијенио појединце који блокирају рад Парламента.

Али, као што сам по преузимању функције високог представника неколико пута рекао – нећу радити посао који морају радити институције и изабрани лидери ове земље.

Овдје сам да помогнем, дам савјете и заговарам проналажење рјешења и да на тај начин помогнем да Босна и Херцеговина постане «нормална» европска држава.

У »нормалним» европским државама, посланици који бојкотују и блокирају рад Парламента морају сносити посљедице.

Затражио сам од предсједавајућег и његових замјеника да предложе санкције које ће бити донесене уколико се понови бојкот због којег у периоду од преко три седмице Парламент није радио свој посао. Они су обећали да ће своје препоруке у погледу ових санкција дати у року од мјесец дана.

Међународна заједница ће сљедеће седмице, уочи заказане сједнице Савјета за имплементацију мира, пратити рад Парламента.

Парламент је централна институција сваке демократије. Бити посланик је привилегија. Парламент мора функционисати уколико се жели осигурати даљи развој демократије и уколико ова земља жели да има будућност.